

ה"ט 52084/12/16 - ט כ נגד י ז

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ט 52084-12-16 כ נ' ז
תיק חיזוני: מספר תיק חיזוני

בפני כבוד השופטת עדנה יוסף-קוזין
מבקשת ט כ
נגד י ז
משיב

החלטה

מבוא וטענות הצדדים

1. לפני בקשה המבקשת לצו מניעת הטרדה מאיימת נגד המשיב.
2. המבקשת, רוקה בת 22, מתגוררת ברחוב X. המשיב הוא שכן של המבקשת, אשר מתגורר בדירה סמוכה באותו בית משותף עם בת זוגו וילדייה.
3. לטענת המבקשת, ביום 13.12.16 שעה 06:00 לערך עת יצאתה גם המשיב יצא מביתו, השניים נפגשו ביציאה, התחבקו ואמרו זה לזה בוקר טוב. לטענת המבקשת, החיבור שהיבק אותה המשיב היה מיני וארוך מחיבור רגיל, המשיב הצמיד אותה לגוףו נתן לה שתי נשיקות "כבדות" ליד תנור האוזן, הרcin את המבקשת אליו ו"הסניף אותה". לטענתה, היא השתתקה, השניים המשיכו ליכון התנהנה וכאשר כל אחד היה צריך לפניו לדרכו המשיב שוב חיבק את המבקשת, נישק אותה בפיה ולא חדל על אף שהმבקשת ביקשה ממנו להניח לה. המבקשת התנגדה למשיב והשתחררה ממנו.
4. המבקשת הגישה נגד המשיב ביום 14.12.16 תלונה למשטרה בגין מעשה מגונה. המשיב נחקר ושוחרר בתנאים מגבלים אשר כללו הרחקה למשך שבועיים מה"שוב X.
5. לדברי המשיב בדיון, המבקשת אמרה לו שהוא זקוקה לחיבור, דבר שעשתה מספר פעמים בעבר על מנת לקבל תשומת לב, והוא חיבק אותה. ביחס לטענה בדבר הטרדה מילולית, אמר שלא הייתה בדבריו כל רמיזה מינית. לדבריו, הופתע מזימונו לחיקירה ומאותו יום הוא לא אותו אדם. לדבריו, המבקשת העלתה תמונה שאינה מתישבת עם טענתה לפיה היא קפאה במקום. עוד לדבריו, המבקשת האשימה

שכניהם באשומות שווא ואביה של המבוקשת היה צריך להתנצל בשמה. עוד אמר כי בת הזוג אמרה לו שלմבוקשת "יש קראש" על המשיב. לדבריו, בכל פעע שהմבוקשת הייתה רואה את בת הזוג, הייתה מורידה את הראש ולא מדברת אתה ואילו אותו תמיד דיברה. כן טען שהמבוקשת שאלת מהנו חפצים ולא החזירה.

בדין המבוקשת אישרה כי היא יזמה את החיבור, לטענה, כוונתה הייתה לחיבור חברו בלבד. עוד לדבריה, היא אמרה למשיב "לא" מספר פעמים והמשיב אמר לה: "תמיד רצית לעשות את זה, נו אחת קטינה". המבוקשת, שהייתה נסערת מאוד בדיון, אמרה תוך שהיא ממררת בלבבי כי היא אמרה למשיב לא לגעת בגופה ולחדר ממעשי אך הוא לא הפסיק. לדבריה, היא אינה מסוגלת לשאת את הידיעה שהמשיב נמצא בקשר מקום מגוריה ובקרבתה ואת המחשבה שהיא תתקל בו. לדבריה, עקב האירוע היא נזקקה לטיפול פסיכולוגי.

דין

הדין בבקשתו לculo מניעת הטרדה מיינית הוא לכארה. במסגרת זו, גרסת המבוקשת, שהיא גרסה מפורטת, מבססת, לכארה, כי האירוע הנטען על ידה התרחש כגרסתה. בתגובהו, המשיב התיחס לעניין טענת החיבור בלבד. הוא נמנע מהתייחס לגרסת המבוקשת ביחס לנשיקות שנייה אותה ולניסיונות נשקה ולחבקה למורות התגוננותה. ההימנעות מההתיחסות לגרסת המבוקשת כאמור יש בה כדי להוות, לכארה, תימוכין לגרסת המבוקשת.

המבקשת מבקשת להורות על הרחקתו של המשיב למקום מגורייה. בבקשתה זו קיים קושי מוחותי. המשיב מתגורר בשכנות לבקשתו באותו בית משותף. הייתורות לבקשתה משמעותה היא הרחקתו של המשיב מביתו. מן העבר השני, גרסתה של המבוקשת, כאמור לעיל, הוכחה לכארה. כאמור לעיל, המשיב זומן לחקירה ומשטרת ישראל ראתה להורות על הרחקתו ממשר שבועים. לאור דברי המבקשת וכפי שעלה מהתנהגותה בדיון, האירוע השפיע עליה, לכארה, מבחינה نفسית, היא מתתקשה לשאת את המחשבה שהיא עשויה להיתקל במשיב. לדברי אביה, עקב חששה של המבקשת להיתקל במשיב, היא הסתגרה בביתה והיא נזקקת לילוי הוריה על מנת לצאת מביתה. המבקשת אף נזקקה, לכארה, לטיפול פסיכולוגי. במלול נסיבות אלה ניתן לקבוע כי שגרת חייה ושלוותה של המבקשת נפגעו באופן מוחותי, לכארה לא באשמהה. לכן, ראוי להיעתר לבקשת חלקית ולהורות על הרחקת המשיב. יחד עם זאת, לנוכח העובדה שמדובר בהרחקת המשיב מביתו, לא ראוי להורות על הרחקת המשיב מביתו ממשר מספר חדשים כמפורט לעיל, כאמור לעיל, יהא זה סביר ומידתי להיעתר לבקשתה במובן זה שהמשיב יורח למשך 30 יום.

אשר על האמור אני מורה כדלקמן:

א. למשך 30 ימים מהיום נאסר על המשיב להתקרב לדירת מגוריה של המבוקשת ברדיוס של קילומטר. למען הסר ספק, בפרק זה המשיב אינו רשאי להגיע לבתו.

ב. לאחר 30 ימים מהיום ולמשך 6 חודשים מהיום, נאסר על המשיב להתקרב למבוקשת או לדירת מגוריה, רכבה, מקום העבודה או מקום אחר שהմבוקשת נוהגת להימצא בו בקביעות.

ג. למשך 6 חודשים מהיום, נאסר על המשיב בין במישרין ובין בעקיפין, בין במפורש ובין בשטמע, ליצור עם המבוקשת כל קשר בעלפה, בכתב או בכל אמצעי אחר.

10. מובהר כי הדיון בבקשתו לצו מניעת הטרדה מיימת הוא לכוארי בלבד ואין בו כדי לקבוע כל מסמורות ביחס לנוכנות טענות הצדדים וצדקתן.

המציאות תמציא את ההחלטה לצדים באמצעות פקס למספריו הפקס אשר נרשמו בהחלטה בפרוטוקול מיום 02.01.17

ניתנה היום, ה' טבת תשע"ז, 03 בינואר 2017, בהעדר הצדדים.